

Agapeon 1 - Stratím? Získam?

Napísal Balek Robert

Streda, 10 December 2008 01:00

(Začiatok príbehu Agapeona...)

V pustej púšti ďaleko od civilizácie v malej jaskyni učupenej v jednom z kamenných vrchov, akých bolo na tejto púšti len pár, začal svoj život pustovník Agapeon. Prišiel z ďalekej Perzie, kde bol kedysi veľkým obchodníkom. Už vo svojich 25 rokoch vlastnil niekoľko obchodných skladov s drahými a vzácnymi látkami a kobercami. Z roka na rok mu vynášali čoraz väčšie zisky. Bol významným človekom a každý si ho veľmi vážil a ukláňal sa pred ním v snahe získať jeho sympatie, predovšetkým však jeho rozprávkový majetok.

Do jeho mesta raz zavítal muž v ošarpanom odeve, ktorý sa pred ním neuklonil, ani sa mu nevtieral, aby niečo získal. Vždy, keď okolo neho prechádzal, cítil sa nesvoj, akoby ho niečo vo vnútri ťažilo. Nerozumel tomu. Myslel si, že to bude hnevom, ktorý v ňom rástol, pretože ten otrhanec bol jediný, ktorý od neho nič nechcel, dokonca sa pristihol, ako už ide k nemu, aby mu ponúkol svoje látky. „Veď je to len chudák, nemusí ma vôbec zaujímať!“, upokojoval sa Agapeon vo svojom srdci. Napriek tomu však cítil k tomuto chudákovi príťažlivosť, ktorú si nevedel vysvetliť. V jeden večer to už nezvládol a začal toho starca sledovať. Chcel sa dozvedieť, kde býva, odkiaľ prišiel a prečo ho vlastne tak priťahuje.

Snažil sa byť nenápadný, sledoval ho až po hlavnú bránu mesta. Za ňou už musel byť opatrný. V nehostinnej púšti, ktorá sa rozprestierala za bránami mesta, sa nedá tak ľahko ukryť. A tak bol za chvíľu odhalený. Starec však kráčal ďalej svojou cestou, akoby si ho nevšimol. Prechádzal kamenným údolím, v ktorom neopatrní často prichádzali o život uštipnutím hada. Pod skalami tohto údolia našlo svoj domov množstvo jedovatých hadov. A tak sa Agapeon rozhodol údolie obísť. Musel pritom bežať, aby nestratil z dohľadu starca. Ako sa konečne približoval ku koncu údolia, uvidel hada zahryznúť sa starcovi do nohy. Bol jedným z najjedovatejších v púšti. Starec ani nemukol a kráčal ďalej, akoby sa nič také hrozné nestalo. „To nie je možné, ten jed je predsa do pár minút pri srdci a obeť sa zvíja v obrovských bolestiach. A on si spokojne vykračuje akoby sa nechumelilo!“ Nerozumel tomu, pretože ešte zopár hadom sa podarilo to isté. Skryl sa za jeden balvan na kraji údolia a pozoroval, čo sa bude so starcom diať.

On sa zatiaľ približoval k obrovskému vrchu, akoby vytesanému rukou do podoby veľkého ležiaceho leva. Spoza záhybov levovej hrivy zrazu vybehlo oproti starcovi zopár skutočných levov. „No a teraz je už naozaj po ňom! Chúďa, bude ho škoda.“ – pomyslel si Agapeon. Na jeho veľké počudovanie však levy pred starcom prudko zabrzdili a padli na zem, akoby sa mu poklonili. On k nim pristúpil a hral sa s nimi ako s domácimi mačkami. Očividne sa im to páčilo. „Zvláštne! Asi je to cirkusant a toto sú jeho vycvičené levy z arény. Nero-zu-miem tomu, ako...“ Nestihol ani dopovedať, pretože pri členku pravej nohy zacítil silnú prenikavú bolesť. Keď sa obzrel, videl už iba koniec toho hnusného jedovateého hada, ktorý pre chvíľou niekoľkokrát uštipol aj starca v Údolí hadov. „No fajn, ešte toto mi tu chýbalo! Ale asi nie je jedovatý, keď starec šiel tak spokojne...“

Jeho slová však prerušilo zlovestné bodnutie pri srdci a bolesť, spočiatku slabá, teraz naberala na intenzite. „Ó, nie, Bože môj! To nie, o pár minút bude po mne. Nemal som tu ísť. Nemal som ho sledovať. Prečo som len za ním šiel? Teraz tu zomriem. Ach, ten starec!“ Pri tých slovách mu skrsla spásonosná myšlienka. „Ak jemu nič neurobil, bude mať na to liek.“ Obzrel sa, ale starca ani levov už nevidel. Najrýchlejšie ako sa len dalo obišiel vrch, aby preskúmal záhadné zmiznutie toho podivína. V šere, ktoré sa už vznášalo nad púšťou, uzrel v tlame toho obrovského vrchu v tvare leva otvor. Vyzeralo to, akoby tá obrovská mačka práve zívala. V bolestiach sa pritackal k otvoru na pár metrov. Bola to jaskyňa. Ako levove tesáky vykúkali z nej už vyschnuté cencúle. „Nie, tam nevojdem! Je to príliš... Ááá!“ Od ľaku ho hodilo na zem. Z otvoru totiž vybehli levy a s ceriacimi papuľami sa rútili priamo naňho. „Uštipnutý, roztrhaný levmi... Neeee!“ – prebehlo mu hlavou, keď od ukrutnej bolesti a strachu zatváral oči. Už cítil smrteľný dych šeliem. „Je koniec! Moje sklady, látky, bohatstvo, načo to je, keď mi to teraz nepomôže? Čomu som to vlastne obetoval svoj život? Ale čo by mi vlastne teraz pomohlo?“ Pocítil dotyk niečoho teplého na svojej nohe pri členku, kde ho uštipol had. „To bude jazyk toho leva. Ochutnáva si ma ako predkrm.“ Začal ticho plakať. Triaška prebehla od nohy celým jeho telom a za ňou podivné príjemné teplo. Bolesť z uštipnutia náhle zmizla. „To už bude smrť. Hm, takže naozaj končím. Zbohom rodina!“

Pootvoril oči, či neuvidí poletujúcich anjelov, ako mu o nebi kedysi rozprávala stará mama. Neveril vlastným očiam, keď vedľa seba uvidel čupiacich levov pokojne sa prizierajúcich na

Agapeon 1 - Stratím? Získam?

Napísal Balek Robert

Streda, 10 December 2008 01:00

dvoch mužov. Jeden z nich divne žiariaci v tej tme okolo držal učupeného známeho starca za rameno, cez ktoré prechádzala jeho žiara do pravej ruky starca. Tú mal položenú na jeho rane pri členku. Práve ju odtiahol a pozrel naňho: „Všetko je v poriadku. Neboj sa, budeš žiť. To on sa tak rozhodol. Má s tebou plán. Vstaň!“ Zdvihol ho. „Plán? Kto je ten vedľa teba? A vôbec, kto si ty, že tebe nič neublížilo a aj levy ťa poslúchajú?“

Usmial sa: „Príliš veľa otázok, priateľu. Zatiaľ ti musí stačiť to, že on si ťa vybral už dávno, že ti vložil do srdca túžbu po ňom, že meno, ktoré máš, ti nebolo dané náhodou. To on ťa priviedol až sem, to on ťa uzdravil, ja len konám, ako mi hovorí. On ma chráni aj pred hadmi a ich jedom, aj pred levmi a ich zúrivosťou, kdekoľvek, kedykoľvek, pred čímkoľvek. Nemám také bohatstvo ako ty. Mám Jeho. On je mojím bohatstvom. Aby si ho získal, musíš stratiť, čo máš...“ „Ako stratiť, myslíš na moje sklady? Stratiť? Čo si zošalel?!“ – zakoktal Agapeon. „Myslel som si to.“ – zosmutnel starec. Otočil sa a pomaly sa vracal s levmi do tlamy leva. Nechal za sebou stáť Agapeona s veľkou búrkou otázok v duši: „Odídem spať? Nič nestratím? Nič nezískam... Vstúpim? Stratím... A získam?“

Ďalšie pokračovanie príbehu nájdete v článku: [Agapeon 2 - Plný svetla](#)

Čo v živote naozaj stojí za to udržať si to? Majetok, kariéru, slávu? Tak ľahko sa to všetko stratí a rozpadne... Musí existovať niečo, čo vydrží všetko... večnosť.

Všetko tu raz necháme, všetko sa raz pominie... iba LÁSKA zostane naveky... iba to, čo si odložíme do srdc ľudí okolo nás prejde s nimi do večnosti a to bude naším bohatstvom pred anjelmi a samotným Bohom.